

کفته‌گو در باره...

«دیریزیسم» هنری

اگر بتوان «دیریزیسم» را در یک جمله، معنی و تفسیر کرد، باید گفت که دیریزیسم، رهبری و هدایت یک جریان است. صرف نظر از اینکه این جریان، اقتصادی و یا اجتماعی و یا هنری باشد. دیریزیسم را باید از نظر گاه جامعه‌شناسی موردمطالعه و گفتگو قرارداد. آیهه دیریزیسم در زمانی بوجود آمد که آزادی اولیه دوران انقلاب صنعتی، تبدیل به هرج و مرج و بی‌بندو باری گشته بود. بدین معنی که در نیمه دوم قرن هجدهم و نیمه اول قرن نوزدهم، همراه با پیدایش ماشینیم یک نوع «آزادی طلائی» در تسام زمینه‌ها بوجود آمد و نیروی تازه بدوران رسیده انقلاب صنعتی احتیاج به آزادی داشت. ولی رفته رفته این آزادی به هرج و مرج مبدل گشت و قرنی که ما در آن زندگی می‌کنیم، صرفنظر از بعضی جنبه‌ها و بعضی خصوصیات، تاحدی قرن تشویش و آشفتگی است.

در کشور ما پس از مشروطیت جهش‌های بی‌بند و بارو بدون ضرورت باعث شد که ما، مخصوصاً در زمینه موسیقی با آزمایش خاصی رو برویم.

فقدان یک جریان رهبری و همچنین نبودن موسیقیدانهای آگاه و مدرس دیده و تند رویهای عده‌ای، ما را بایک آشتفتگی هنری رو برو کرده است و خوشبختانه ضرورت ایجاد یک جریان دیریزیم احساس می‌شود و هنرهای زیبای کشور در مرحله فعلی خواه و ناخواه عهده دار این نقش تاریخی است.

مقاله حاضر حاوی گفتگویی ذریباره دیریزیم هنری است که باید گفت مبحث تازه‌ای است. ضمناً از هنرمندان و علاقمندان تقاضا می‌شود که اگر عقاید و نظریاتی در این باره داشته باشند در این بحث شرکت جویند.

این گفتگو با آقای داریوش صفوت که یکی از هنرمندان آگاه به مسائلیست که از تکنیک هنر تجاوز می‌کند، صورت گرفته است. گفتگوی نگارنده و آقای صفوت با حروف «ر» و «من» متمایز گردیده است.

ر - در دنیای آشتفته‌ای زندگی می‌کنیم و این آشتفتگی در تمام زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی و هنری پیش‌می‌خورد و اگر بخواهیم صحیح تر این موضوع را بیان کنیم، می‌توان گفت که اصلاح آشتفتگی در بعضی موارد صفت مشخصه دنیای ما است. با از جهه باین موضوع لازم می‌آید که یک رهبری آگاهانه و دیریزیم خاصی بوجود آید و آشتفتگی امروز را بسامان رساند.

بحث امروزها درباره نوع و بنا اندواع استفاده از دیریزیم در کادر موسیقی ملی ایران است و لازم بوضیح نیست که امروز در موسیقی ملی ایران این آشتفتگی احساس می‌شود. بنابراین بدون یک رهبری آگاهانه و مشبت، آینده موسیقی ایران و موسیقیدانان ما، تاریک و نابسامان خواهد بود. حال از شما آقای حفظت تقاضا می‌کنم بگوئید که آیا دیریزیم را در شرایط فعلی لازم و مفید می‌دانید.

من - من معتقد به دیریزیم هستم و شاید از فعالترین کسانی باشم که فکر و ایده دیریزیم را تبلیغ می‌کنم. چون موسیقی ملی ما در مرحله فعلی با آشتفتگی و هرج و مر ج رو برواست و تایک رهبری صحیح و اصولی بوجود نیاید، هیچ وضع را مشاهده خواهیم کرد ...

ر - باین ترتیب در اصل دیریزیم، هم عقیده هستیم. فکر می‌کنم که صحبت و گفتگوی ما درباره نوع استفاده از دیریزیم باشد. چون اگر بنا باشد که استفاده نامساعد از دیریزیم بعمل آید، بهتر است که چنین رهبری بوجود نیاید. بخاطر می‌آید که چند سال پیش در یکی از کشورها، خواستند که موسیقیدانان و آهنگسازان را در کادر ایده‌نویزی خاصی رهبری گفته‌اند. ولی این امر، منجر به فاجعه‌ای شد که کم و بیش تا این زمان ادامه دارد. حال خواهش می‌کنم که عقاید خود را در مورد نوع دیریزیم بیان کنید.

من - من عقیده دارم که دیریزیم در موسیقی ملی ما باید بر مبنای دمکراسی استوار باشد.

ر - چطور، توضیح بدهید.

ص - منظور از دمکراسی اینست که اشخاصی که در اجرای یک تصمیم شرکت نداشت در آخذ آن تصمیم هم مؤثر باشد . البته هر کس با اندازه قدرت و صلاحیت خود . البته منظور این نیست که برای آخذ هر گونه تصمیمی بآراء عمومی مراجعت شود ، ولی هر حال نظر کسانیکه باید تصمیمی را اجرا کنند ، موذن توجه و مطالعه قرار گیرد و علاوه بر تصمیمی پس از مشورت با اهل فن و افراد باصلاحیت اتخاذ شود ، تا کلیه جوانب امر در نظر گرفته شود . نکته دیگری که درباره دمکراسی باید مورد توجه قرار گیرد ، اینست که وقتی بین نظریات مختلف - یا بعبارت دقیق تر بین منافع مختلف - تضاد و اختلاف بوجود آمد ، نظر اکثریت ملاک عمل قرار گیرد و در آخرین تحلیل - در موسیقی ایران - هدف مقدس تکامل و اعتلای موسیقی ملی بیوسته بر کلیه نظریات خصوصی رحجان باید .

ر - باین ترتیب ، موسیقیدانها خود رهبری خودشان را در دست خواهند گرفت . ولی من فکر میکنم که یک موسیقیدان باید بکار اصای خود برسد . اگر اینظور که شما هی - فرمائید باشد ، اوقات موسیقیدان ما اگر فن خواهد شد و صرف بحث و اتخاذ تصمیم خواهد گردید ...

ص - خیر ، چنین صحبتی نیست . موسیقیدانان هیچگاه نمی توانند رهبری خود را بدست گیرند . ذیرا شرایط رهبری با شرایط کار هنری آنان مغایر است . رهبر و با رهبران یک جریان وسیع دیربازیم هنری بقدوری بامسائل کوناگون و مشکلات عجیب ، دست بکریان خواهند بود که دیگر بکار هنری خود نتوانند پرداخت . بنا بر این یک هنرمند (روی این کلمه تکیه میکنم) هیچگاه در کادر رهبری شرکت نخواهد گرد و نمیتواند کرد . ولی بهر حال نظریات چنین هنرمندانی اعم از مسائل مربوط به پرایانک روزمره و مسائل راجع به منافع اصولی نهضت اعتلای موسیقی ملی ، باید مورد کمال توجه و وقت قرار گیرد و هر تصمیمی که اتخاذ می شود ، فقط درجهت حفظ منافع هنرمندان اصیل و باساد و فعال باشد که این خود نیز گامی است در راه تأمین و پیشرفت و اعتلای موسیقی ملی . در هر صورت ، رعایت نظریات هنرمندان صاحب نظر ، غیر از اینست که آنان را از کارهنری بازداریم و تمام اوقاتشان و در جلسات مطالعات فنی تلف نمائیم که با کار عملی آنها ارتباطی ندارد .

ر - نظریات شما بجای خود صحیح هست و لی در شرایط فعلی و ظیله کادر رهبری چه میشود . آیا کادر رهبری باید با انتظار تصمیم و رای هنرمندان بشیند و خلاصه مطلب اینکه فقط قوه اجرائی باشد ؟ در صورتیکه میدانیم اختلاف عقیده در قیان موسیقیدانان ما تا چه اندازه زیاد است .

ص - درست است که اختلاف نظر بین هنرمندان مازیاد است ، ولی همانظور که عرض شد باید در این قبیل موارد منافع اصولی نهضت اعتلای موسیقی ملی ، ملاک عمل قرار گیرد . بنا بر این موردم برای بروز چنین اختلاف نظرها ای در کادر رهبری باقی نخواهد ماند . حال از شما خواهش میکنم نظر خود را درباره کادر رهبری و نیز درباره تماس کادر رهبری با هنرمندان و کسب نظریات ایشان بیان نماید .

رس - درباره کادر رهبری نظرمن اینست که کادر رهبری باید از اشخاص با حسن نیت و صالح وضمناً از شخصیت‌های با نفوذ تشکیل شود، تا مانع در راه انجام کارهای هنری پیش نیاید. زیرا نقش شخصیت در مفید بودن چنین دیربازی سیار حساس است و بهمین جهت اجازه می‌خواهم که چند کلمه‌ای در این باره صحبت کنم.

من - خواهش می‌کنم.

رس - اگر بخواهیم این بحث را بموسیقی ایران بکشانیم، باید بگوییم که شخصیت‌های مورد نظر باید سیر جریان تحول و تکامل موسیقی ملی ایران را بخوبی بشناسند و نیرو و استعداد خود را در جهت این سیر بگار بندند و در مسائل فنی و علمی و هنری کاملاً صاحب نظر باشند. شخص هر چند با حسن نیت و وارد باشد، اگر مأخذ اطلاعات و آگاهی فنی - کادر - بخصوص در مورد مساله حساس چون موسیقی ایران - غیروارد و غیرفنی باشد البته نتیجه‌ای کاملاً مطلوب بست نخواهد آمد.

من - نظر خودتان را درباره قسمت دوم سؤال من بیان نکردید...

رس - گدام سؤال؟

من - درباره نحوه تماس کادر رهبری با هنرمندان و کسب نظریات ایشان.

رس - در این مورد معتقدم که باید یک کادر فنی از موسیقی شناسان و منتقدین تشکیل گردد. این کادر بایستی تا حد امکان در برآوردن خواسته‌های هنرمندان نیز کوشای باشد این هیئت نظر قطعی را به کادر رهبری خواهد داد. خلاصه اگر یک کادر فنی از موسیقی - شناسان و منتقدین باصلاحیت تشکیل گردد، خود بخود، مأخذ اطلاعات کادر رهبری صحیح خواهد بود و تضمیم صحیح گرفته خواهد شد.

در اینجا فکر می‌کنم که گفتگوی اساسی درباره دیربازیم و نوع استفاده از آن بعمل آمده باشد. ولی یک مساله مهم باید مطلع شود و آن نقش دیربازیم در آفرینش هنری است. حال از شما خواهش می‌کنم که نظر خود را درباره نقش دیربازیم در آفرینش هنری بیان کنید.

من - گویا منظورتان اینست که آیا می‌توان احساس هنرمندان را همزه‌بری کرد و آنان را به آفرینش نوع بخصوصی از آثار هنری هدایت کرد؟

رس - بله، منظورم همین نکته است.

من - باید اقرار کنم که این موضوع مساله بسیار بیچاره‌ای است و باید خود موضوع مقالات جداگانه‌ای قرار گیرد. ولی بطور خلاصه باید گفت که اگر کادر رهبری بصورت انفرادی بخواهد عمل کند، موفق خواهد شد. منظور اینست که آفرینش هنری با تمام جنبه‌های شخصی خود، یک احساس اجتماعی است. یعنی هنرمند، آفرینش هنری خود را از اجتماع اخذ می‌کند. این احساس در نتیجه سوابق زندگی او در اجتماع بوجود آمده است و اجتماع در بوجرد آمدن این احساس سه‌م مؤثری دارد و بنابراین در هنگام طبقه‌بندی احساسات، باید آفرینش هنری را یک نوع احساس اجتماعی قلمداد کرد و بهمین جهت کادر رهبری کشته باید احساسات اجتماعی هنرمندان را بدقت درک نماید و چنانچه بخواهد آفرینش هنری آنان را در مجرای هدفهای خود بگاراندازد، باید احساسات اجتماعی آنان را بنحوی ترتیب نماید که خود بخود بنفع دستگاه رهبری و ایده‌های او بگارافتد. و الا تحمیل یک مورد خاص بیک و یا چند هنرمند امکان پذیر نیست و اسولاً منظور از دیربازی می‌کنم که موضوع صحبت ماست جزا اینست.

رس در اینجا باید این نکته را توضیح دهم که دیر یزیسم باید هادی در بر ناد
خود بگذجاند و فعالیت های را که برای «وسیقی ایران» زائد است پدور اندازد و ضمناً
راه های آینده را بر روی هنرمندان بگشاید. در وضع فهای هنرمندان آفرینشده، اگر بخواهند
کاری در زمینه هنر ملی، انجام دهند بایستی اصول متعددی را هشیارانه بگار بندند. و خلیفه
کادر «دیر یزیسم» منجمانه این خواهد بود که سنت های هنری و فنی ملی ما را بصورت
روشنی مورد توجه قرار دهد و اصول و تکنیک های را توصیه نماید و توسعه دهد که در
عین حال موجب حفظ و تحول آن سنت ها می توانند بود، و همچنین هنرمندان را از
راه های که به تحریف خصائص هنر ملی ما منجر می گردد بازدارد. نتیجه این چنین رویه ای،
اگر بصورتی اصولی و صحیح بگار بسته شود، مسلماً ثابت خواهد بود. در این باره باز هم
آنستگو می توان گرد.

ع. م. رسیدی

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی